

Przedmowa

W następstwie członkostwa Polski w Unii Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej funkcjonują dwie kategorie praw wyłącznych w dziedzinie własności przemysłowej. Do pierwszej należą prawa z rejestracji znaków towarowych i prawa z rejestracji wzorów przemysłowych udzielane przez Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w Alicante (Hiszpania). Do drugiej kategorii należą natomiast prawa udzielane przez Urząd Patentowy RP. Szczególny status prawny mają oznaczenia geograficzne rejestrowane przez Komisję Europejską.

Udzielanie i ochrona praw z rejestracji wspólnotowych znaków towarowych jest uregulowana przepisami rozporządzenia Rady WE nr 40/94 z 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego. Prawa z rejestracji wspólnotowych wzorów przemysłowych podlegają ochronie rozporządzenia Rady WE nr 6/2002 z 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych. Do zapewnienia ochrony na wypadek naruszenia tych praw są powołane polskie sądy. Stosują one przepisy tych rozporządzeń oraz przepisy prawa polskiego. Udzielanie ochrony na przedmioty własności przemysłowej oraz system roszczeń w przypadku naruszenia praw udzielanych przez Urząd Patentowy RP podlegają w całości ustawie z 2000 r. – prawo własności przemysłowej.

W odniesieniu do praw obydwu wyżej wymienionych kategorii, istotne znaczenie ma stosowanie przepisów pierwotnego i wtórnego prawa europejskiego. Wśród aktów prawa wtórnego podstawowe znaczenie ma pierwsza dyrektywa Rady nr 89/104/EWG z 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 98/71 z 13 października 1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów.

Prawidłowe stosowanie przepisów wszystkich wymienionych aktów prawnych wymaga znajomości przede wszystkim orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, ale również Sądu

Pierwszej Instancji oraz, przy zachowaniu pewnej proporcji, orzecznictwa Urzędu Harmonizacji Rynku Wewnętrznego. Ograniczenie się do tekstów przepisów, których przekład na język polski skądinąd często budzi daleko idące zastrzeżenia, może prowadzić do wadliwych rozstrzygnięć, co jest równoznaczne z naruszeniem prawa europejskiego.

Przedstawiona książka zmierza do ułatwienia dostępu do orzecznictwa wyżej wymienionych organów. W książce zostały bowiem zamieszczone – przełożone po raz pierwszy na język polski – orzeczenia dotyczące udzielania ochrony na znaki towarowe i oznaczenia geograficzne w systemie prawa europejskiego. Teksty orzeczeń zostały opatrzone zwięzłymi komentarzami.

Prezentowane opracowanie stanowi trzecią książkę (obok – *Własność przemysłowa. Orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich i Sądu Pierwszej Instancji*, Zakamycze 2004; *Własność przemysłowa. Orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich i Sądu Pierwszej Instancji*, wyd. II, Zakamycze 2006) zawierającą przełożone na język polski istotne orzeczenia dotyczące wybranych zagadnień prawa własności przemysłowej. Autorzy przekładu na język polski oraz komentarzy mają nadzieję, że również niniejsze opracowanie spotka się z życzliwym przyjęciem Czytelników i ułatwi zrozumienie oraz stosowanie przepisów prawa polskiego i europejskiego.

Lublin, 2008

Ryszard Skubisz